

Rekabet Kurumu Başkanlığından,

REKABET KURULU KARARI

Dosya Sayısı : 2010-1-260 (Muafiyet)
Karar Sayısı : 10-57/1189-448
Karar Tarihi : 02.09.2010

A. TOPLANTIYA KATILAN ÜYELER

Başkan : Prof. Dr. Nurettin KALDIRIMCI
Üyeler : Doç. Dr. Mustafa ATEŞ, Mehmet Akif ERSİN,
İsmail Hakkı KARAKELLE, Doç. Dr. Cevdet İlhan GÜNAY,
Murat ÇETİNKAYA, Reşit GÜRPINAR

B. RAPORTÖRLER: İsmail Atalay YOLCU, Şamil PİŞMAF, Tuğçe KOYUNCU

C. BİLDİRİMDE

BULUNAN

: Shell & Turcas Petrol A.Ş.
Temsilcisi: Av. Dr. İ. Yılmaz ASLAN
Gazi Umur Paşa Sok. Bimar Plaza No:38/8 Balmumcu
Beşiktaş/İstanbul

D. TARAFLAR

: - Shell&Turcas Petrol A.Ş.
Karamancılar İş Merkezi Gülbahar Mah. Salih Tozan Sok.
No:18 B Blok Esentepe-Şişli/İstanbul
- Atalay Ticaret ve Sanayi Koll. Şti.
Yeni Mahalle Hacıbayram Veli Blv. No:3 Polatlı/Ankara

E. DOSYA KONUSU: Shell&Turcas Petrol A.Ş. ile Atalay Ticaret ve Sanayi Koll. Şti. arasındaki dikey anlaşmaya bireysel muafiyet tanınması talebi.

F. DOSYA EVRELERİ: Kurum kayıtlarına 25.02.2010 tarih ve 1752 sayı ile giren bildirim üzerine, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un ve 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin ilgili hükümleri uyarınca yapılan inceleme sonucunda düzenlenen 31.08.2010 tarih ve 2010-1-260/MM-10-139.İAY sayılı Muafiyet Ön İnceleme Raporu, 01.09.2010 tarih ve REK.0.05.00.00-130/341 sayılı Başkanlık önergesi ile 10-57 sayılı Kurul toplantısında görüşülerek karara bağlanmıştır.

G. RAPORTÖRLERİN GÖRÜŞÜ: İlgili raporda;

1. Shell&Turcas Petrol A.Ş. (Shell&Turcas) ile Atalay Ticaret ve Sanayi Koll. Şt. (Atalay) arasında imzalanan akaryakıt bayilik sözleşmesi ile Shell&Turcas lehine tanınan intifa hakkından oluşan dikey anlaşma 18.9.2005 tarihinden sonra akdedildiğinden; dikey anlaşmanın başlangıç tarihinden (12.12.2007) itibaren beş yıl süreyle 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanma ve uygulanma imkânının bulunduğu, ancak söz konusu dikey anlaşmaya bireysel muafiyet tanınamayacağı,

2. Bildirim konusu bayilik sözleşmesinde yer alan, anlaşmanın sona ermesinden sonraki döneme ilişkin olarak alıcıya getirilen bir yıllık rekabet etmeme yükümlülüğüne ilişkin hükmün 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanmadığı, söz konusu hükme bireysel muafiyet de tanınamayacağı, bu nedenle sözleşme metninden çıkarılması gerektiği

görüşü ifade edilmiştir.

H. İNCELEME VE DEĞERLENDİRME

H.1. Bildirimin Konusu

50 Söz konusu başvuruda, Shell&Turcas ile Atalay arasındaki bayilik ve intifa sözleşmesinin; Shell&Turcas'ın, kendi mülkiyetinde bulunan taşınmaz ve üzerinde kurulu akaryakıt istasyonunu, intifa hakkı süresi boyunca Shell&Turcas'ın bayisi olması şartı ile Atalay'a sattığı belirtilerek, dikey anlaşmanın 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin uygulamasından Kanun'un 5. maddesi uyarınca muaf tutulması talep edilmektedir.

H.2. Taraflar

60 Dosyadaki bilgilere göre Türkp petrol ve Madeni Yağlar T.A.Ş. ile İngiliz Burmah Castrol firması ile ortaklaşa kurulan Turcas Petrolcülük A.Ş. (Turcas), Tabaş Petrolcülük A.Ş. (Tabaş) tarafından satın alınmış olup 1999 yılında iki şirket Turcas Petrol A.Ş. unvanı altında birleşmiştir. Rekabet Kurulunun 06-08/103-29 sayı ve 02.02.2006 tarihli kararı ile izin verilen işlem sonucunda ise Turcas Petrol A.Ş. ve The Shell Company of Turkey Ltd., Shell&Turcas Petrol A.Ş. (Shell&Turcas) unvanlı ortak girişim şirketi çatısı altında faaliyetlerini birleştirmişlerdir. EPDK tarafından hazırlanan 2009 yılı Petrol Piyasası Raporu'nun ilgili bölümüne göre Shell&Turcas'ın bayiler aracılığıyla yapılan satışlar bakımından benzin türlerinde pazar payının %28,7; motorin türlerinde ise yaklaşık %17 düzeyinde olduğu görülmektedir.

Dikey anlaşmanın diğer tarafı olan Atalay, ayrıntıları dosyada yer alan bildirim konusu taşınmazların maliki olup, bu taşınmazlar üzerinde kurulu bulunan istasyonda bayilik faaliyeti yürütmektedir.

H.3. İlgili Pazar

70 Taraflar arasındaki "Bayilik Sözleşmesi"nin kapsamı göz önüne alındığında, bildirim konu işlem çerçevesinde ilgili ürün pazarı, "oto lpg dışında kalan otomotiv yakıtları" "oto-LPG" ve "madeni yağ" pazarları olarak belirlenmiştir. Bununla birlikte, emsal Kurul kararları ve başvurunun içeriği ve etki alanı da dikkate alınarak, değerlendirmede öncelikle oto-LPG dışında kalan otomotiv yakıtları pazarı göz önünde bulundurulmuştur.

Diğer taraftan, gerek beyaz akaryakıt ürünleri, gerekse oto-LPG ve madeni yağ dağıtım faaliyetlerinin yurt çapında gerçekleştirilmesi ve ilgili hizmetler bakımından rekabet şartlarının farklılaşmasına neden olacak bir unsur bulunmaması nedeniyle ilgili coğrafi pazar, "Türkiye" olarak kabul edilmiştir.

H.4. Yapılan Tespitler ve Hukuki Değerlendirme

H.4.1. Bildirim Kapsamındaki Anlaşmaların Konusu ve Niteliği

2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği'nin 2. maddesinde üretim ve dağıtım zincirinin farklı seviyelerinde faaliyet gösteren iki ya da daha fazla teşebbüs arasında belirli mal veya hizmetin alımı, satımı veya yeniden satımı amacıyla yapılan anlaşmalar dikey anlaşma olarak tanımlanmaktadır.

80 Bildirime konu dikey anlaşma; Atalay'ın mülkiyetinde yer alan söz konusu taşınmazların üzerinde akaryakıt ve servis istasyonu kurmak amacıyla Shell&Turcas lehine taşınmazların 12.12.2007 tarihli satışında tesis edilen 20 yıl süreli intifa hakkı ve Shell&Turcas'ın, istasyonun işletmeciliğini Atalay'a vermesine ilişkin 12.12.2007 tarihli "Bayilik Sözleşmesi" den oluşmaktadır. Bununla birlikte taraflar arasında istasyonun kurulması ve işletilmesi için gerekli işlemlerin gerçekleştirilmesine ilişkin 12.12.2007 tarihli "İntifa Hakkı Tesisi Vaadi ve Yatırım Hakkında Protokol" ile "İstasyon Bayiliğinde Uygulanacak Kurallar Hakkında Protokol" ve "Taşıt Tanıma Protokolü" imzalanmıştır.

Bildirime konu 12.12.2007 tarihli "Bayilik Sözleşmesi"nin 8. maddesinde öngörülen, bayinin ilgili akaryakıt istasyonunda Shell&Turcas'tan başka kaynaklardan temin edeceği petrol ürünlerini satmama yükümlülüğü ile alıcıya 2002/2 sayılı Tebliğ'in 3. maddesi anlamında rekabet etmeme yükümlülüğü getirildiği görülmektedir.

100 Bu açıdan, bildirim formu ekinde sunulan sözleşmeler doğrultusunda Shell&Turcas ile Atalay arasında imzalanan protokoller, bayilik sözleşmesi ile bunlarla bağlantılı Shell&Turcas lehine tesis edilen intifa hakkı, bayi üzerine rekabet yasağı getiren dikey anlaşma niteliğinde olup 2002/2 sayılı Tebliğ'de yer alan düzenlemelere tabidir.

H.4.2. Bildirime Konu Dikey Anlaşmanın 2002/2 sayılı Dikey Anlaşmalara İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği Bakımından Değerlendirilmesi

110 2002/2 sayılı Tebliğ'in 3. maddesinde rekabet etmeme yükümlülüğü "*alıcının anlaşma konusu mal veya hizmetlerle rekabet eden mal veya hizmetleri üretmesini, satın almasını, satmasını ya da yeniden satmasını engelleyen doğrudan veya dolaylı her türlü yükümlülük*" olarak ifade edilmiştir. Yine aynı Tebliğ'in 5(a) maddesinde ise, *Tebliğ ile tanınan muafiyetin anlaşmalarda alıcıya getirilen belirsiz süreli veya süresi beş yılı aşan rekabet etmeme yükümlülüğüne uygulanmayacağı* hükme bağlanmıştır. 110 Diğer taraftan, Rekabet Kurulunun ve Danıştay'ın konuyla ilgili olarak daha önce almış olduğu kararlar ile de sabit olduğu üzere, bayilik sözleşmeleri ile bu sözleşmelerde yer alan rekabet etmeme yükümlülüğü süresine etki eden intifa sözleşmeleri ve kira sözleşmelerinin tamamı tek bir dikey anlaşma olarak kabul edilmektedir. Bu dikey anlaşmalar ile bayiye 5 yıldan uzun süreli rekabet yasağı getirilmesi, söz konusu dikey ilişkiyi grup muafiyeti kapsamı dışına çıkarmaktadır.

120 Bahse konu taşınmaz üzerinde de Shell&Turcas lehine 20 yıl süre için geçerli olmak üzere intifa hakkı tesis edilmiştir. Bu çerçevede, bildirim konusu protokol, akaryakıt bayilik sözleşmesi ve intifa hakkından oluşan dikey ilişkinin, 2002/2 sayılı Tebliğ'in 5. maddesinde öngörülen beş yıllık süreyi aşar nitelikte rekabet etmeme yükümlülüğü içerdiği sonucu ortaya çıkmaktadır.

130 Bildirim formunda, Shell&Turcas'ın ilgili akaryakıt istasyonunun maliki iken, Atalay'ın 20 yıllık intifa hakkı süresi zarfında kendisi ile çalışması karşı edimi mukabilinde, istasyonu Atalay'a satarak devrettiği, sadece yatırım bedeli değil devredilen mülkiyetin bedelinin de intifa yolu ile sözleşme süresinde tahsil edileceği, dolayısıyla bu anlaşmanın 5 yıllık sınırlamaya tabi tutulan diğer anlaşmalardan farklılık arz ettiği ve bireysel muafiyet sebebi teşkil ettiği belirtilmiştir. Buna gerekçe olarak da söz konusu anlaşmanın 5 yıl ile sınırlandırılmasının, satış sözleşmesinin temelini oluşturan irade ile uyuşmayacağı ve işlemin geçersizliğine sebep olabileceği, zira eşya hukuku kuralları uyarınca tescilin sonradan hukuki sebepten yoksun kalmasının tescilin yolsuz tescil sayılmasına sebep olabileceği ve yolsuz tescilin düzeltilmesinin dava edilebileceği belirtilmiştir. Bununla birlikte, Shell&Turcas'ın ilgili istasyonu satmayıp Atalay ile sadece işletmecilik sözleşmesi imzalasaydı, bayiye süresiz rekabet etmeme yükümlülüğü getirebileceği, satış söz konusu olmasaydı diğer dağıtıcı firmaların bu istasyonda hiçbir şekilde faaliyette bulunabilmesinin mümkün olmayacağı ifade edilmiştir.

140 Bildirim konusu istasyonda gerçekleştirilen faaliyetlere bakıldığında; eski malik Mehmet Ferruh Çelik tarafından istasyonun Shell&Turcas selefi Tabaş Petrolcülük A.Ş.'ye 1999 yılında 15 yıl süreyle kiralanarak tapuya şerh edildiği ve Çelikler Koll. Şti. M.Ferruh Çelik ile Bayilik Sözleşmesi imzalandığı, daha sonra bu sözleşmenin feshedilerek yine malikin yetkili temsilcisi olduğu Çelikler Akaryakıt Gıda Turizm Nakliye İnşaat ve Tic. Ltd. Şti. ile bayilik sözleşmesi imzalandığı, daha sonra malikin vefatı ile mirasçılar Meral Çelik, Yeşim Özkan ve Hüseyin Çelik tarafından taşınmazın 5.11.2007 tarihinde Shell&Turcas'a satılarak devredildiği anlaşılmaktadır. Dolayısıyla Shell&Turcas;

150 kendinden önceki malik tarafından tesis edilen kira hakkının sahibi ve malikle bayilik sözleşmesi akdetmek suretiyle sadece dağıtım firması sıfatıyla dikey ilişkinin tarafı olduktan sonra ilgili taşınmazı malikten satın almış ve anılan taşınmazın sahibi konumuna gelmiştir. Bunun ardından yaklaşık bir ay kadar bir süre içinde de taşınmazı yeni bayi Atalay'a satmak suretiyle devretmiştir. Tüm bu süreç sonucunda Shell&Turcas ile Atalay arasında kurulan bildirime konu dikey ilişki; bayinin (Atalay) mülkiyetinde bulunan bir taşınmaz üzerinde Shell&Turcas lehine tesis edilen intifa hakkı ve taraflar arasında imzalanan bayilik sözleşmesinden oluşmaktadır. Dolayısıyla Shell&Turcas ile Atalay arasındaki dikey ilişkinin, Rekabet Kurulunun akaryakıt sektöründe uygulanan dikey anlaşmalara ilişkin olarak almış olduğu geçmiş ve yakın tarihli çok sayıda kararlarda görülen ve sektörde yaygın olarak uygulanan tipik "malik-işletici ile dağıtım firması arasında kurulan dikey anlaşma" türünden farklılık arz etmediği görülmektedir.

160 Kaldı ki, taraflar arasındaki özel hukuk ilişkisini ilgilendirse de bildirim formunda belirtilen Shell&Turcas'ın taşınmazı Atalay'a satması neticesinde mülkiyetin bedelinin intifa süresince tahsil edileceğine ve Atalay'ın intifa süresince Shell&Turcas'ın bayisi olacağına ilişkin beyanların; somut olarak bildirim formu ekinde herhangi bir sözleşme veya protokol maddesinde yer almadığı tespit edildiğinden, bu anlamda bir illiyet bağı da kurulamamıştır.

170 Bilindiği üzere, süresi beş yıldan uzun olan rekabet etmeme yükümlülüğünün grup muafiyetinden yararlanması, 2002/2 sayılı Tebliğ'in 5(a) maddesinin ikinci fıkrasında yer alan istisna hükmü dışında mümkün değildir. Söz konusu hüküm, "*Alicının anlaşmaya dayalı faaliyetlerini sürdürürken kullanacağı tesisin mülkiyeti arazi ile birlikte veya alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden sağlanan bir üst hakkı çerçevesinde sağlayıcıya ait ise yahut alıcı bu faaliyetini sağlayıcının alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden elde ettiği bir aynı veya şahsi kullanım hakkının konusu olan bir tesiste sürdürecektse, alıcıya getirilen rekabet etmeme yükümlülüğü, söz konusu tesisin alıcı tarafından kullanıldığı süreye bağlanabilir; şu kadar ki, rekabet etmeme yükümlülüğü, bu sürenin beş yılı aşan kısmı bakımından, sadece alıcının söz konusu tesiste yürüteceği faaliyetini kapsar.*" şeklindedir.

Buna göre istisna hükmü, ancak iki koşuldan birinin gerçekleşmiş olması halinde sağlanmış kabul edilecektir:

- Alıcının (bayi) anlaşmaya dayalı faaliyetini sürdürdüğü tesisin mülkiyeti ya arazi ile birlikte veya alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden sağlanan bir üst hakkı çerçevesinde sağlayıcıya (dağıtım firması) ait olmalı,
- Ya da alıcı bu faaliyetini, sağlayıcının alıcı ile bağlantısı olmayan üçüncü kişilerden elde ettiği bir aynı veya şahsi kullanım hakkının konusu olan bir tesiste sürdürmelidir.

Bildirim konusu olaya bakıldığında, Shell&Turcas'ın taşınmazın mülkiyetini 05.11.2007 tarihinde devraldığı ancak bildirime konu bayilik ilişkisinin kurulduğu 12.12.2007 tarihinde taşınmazın Shell&Turcas mülkiyetinden çıkıp bayinin mülkiyetine geçtiği görülmektedir. Bu nedenle, dikey ilişkinin istisna hükmüne uymadığı ve aşağıda yapılan bireysel muafiyet değerlendirmesi saklı kalmak üzere, 5 yılı aşan süreler bakımından 2002/2 sayılı Tebliğ kapsamında grup muafiyetinden yararlanamadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

190 Kurulun konuya ilişkin olarak daha önce almış olduğu kararlar uyarınca, 18.09.2005 tarihinden önce yapılan ve bu tarih itibarıyla kalan süresi beş yılı aşan dikey anlaşmaların, 18.09.2010 tarihinde kadar 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanma olanağı bulunmaktadır. 18.09.2005 tarihinden sonra yapılan dikey anlaşmalar ise yapıldıkları tarihten itibaren beş yıl süreyle 2002/2 sayılı Tebliğ ile

düzenlenen grup muafiyeti kapsamındadır. Bu bakımdan, Shell&Turcas ile bildirim konu bayi arasındaki dikey anlaşmanın, dikey anlaşmaya esas teşkil eden intifa hakkı ve bayilik sözleşmesi 18.09.2005 tarihinden sonra yapıldığından, bayilik sözleşmesi ve intifa hakkının başlangıç tarihi olan 12.12.2007 tarihinden itibaren beş yıl süreyle 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanacağı sonucuna varılmaktadır.

200 Bildirim formunda ayrıca Shell&Turcas'ın bayisi ile paylaştığı know-how'a binaen ilgili akaryakıt istasyonunda, "petrol ürünlerinin satışı, oto yıkama ve yağlama" konuları ile alakalı işler hakkında, sözleşmenin sona ermesinin akabinde bayi için bir yıllık rekabet etmeme yükümlülüğünün öngörüldüğü belirtilmiştir. Söz konusu yükümlülük bildirim konu sözleşmenin 22. maddesinde düzenlenmektedir.

2002/2 sayılı Tebliğ'in 5. maddesinin (b) bendi uyarınca, ancak belirli koşulların yerine getirilmesi durumunda ve anlaşmanın sona ermesinden itibaren bir yılı aşmamak kaydıyla anlaşmanın sona ermesinden sonraki dönem için alıcıya rekabet etmeme yükümlülüğü getirilebilir. Bunun için, yasaklamanın, anlaşma konusu mal ya da hizmetlerle rekabet eden mal ve hizmetlere ilişkin olması, anlaşma süresince alıcının faaliyetinde bulunduğu tesis ya da arazi ile sınırlı olması ve sağlayıcı tarafından alıcıya devredilen know-how'ı korumak için zorunlu olması gerekmektedir.

2002/2 sayılı Tebliğ'in tanımlar başlıklı 3. maddesinin (f) bendinde know-how: "sağlayıcının tecrübe, denemeleri sonucu elde ettiği ve patentli olmayan, uygulamaya yönelik, gizli, esaslı ve belirlenmiş bilgi paketi" şeklinde tanımlanmıştır. Benden devamı ise şu şekildedir:

"Bu tanımdaki;

1) "**Gizli**" kavramı, know-how'ın bir bütün halinde veya parçaları tam olarak biraraya getirildiğinde ve birleştirildiğinde dahi herkes tarafından bilinmemesini ya da kolaylıkla erişilebilir olmamasını,

200 2) "**Esaslı**" kavramı, know-how'ın, anlaşma konusu malların veya hizmetlerin kullanılması, satımı veya yeniden satımı bakımından alıcı için vazgeçilmez bilgiler içermesini,

3) "**Belirlenmiş**" kavramı, know-how'ın, gizli ve esaslı olma şartlarını taşıdığını doğrulayabilmek için, yeterince geniş kapsamlı ve ayrıntılı bir şekilde tanımlanmış olmasını

ifade eder."

230 Ancak akaryakıt sektörünün yapısı gereği rakiplerin büyük ölçüde homojen olan ürünlerinin satışına konu olması, sektörde gerek satış gerekse diğer yardımcı hizmetlerin sunumu konusunda standartlaşmanın yüksek olması, yine güvenlik bakımından ilgili mevzuatta katı kıstaslar öngörülmüş olması gibi hususlar dikkate alındığında, bu sektörde sağlayıcıdan alıcıya anlaşma konusu ürünlerin satımı için vazgeçilmez nitelikte -"esaslı"- bir know-how devri olası görülmemektedir. Üstelik bildirim konusu akaryakıt bayilik sözleşmesinde, sağlayıcı tarafından alıcıya ne tür bir know-how'ın devredildiğine ilişkin ayrıntılı bir hüküm de yer almamaktadır. Bunların yanında, akaryakıt istasyonlarının kuruluş ve varlık nedenlerinin doğrudan doğruya akaryakıt satışı olduğu ve sözleşme sonrası döneme ilişkin getirilen rekabet etmeme yükümlülüğünün, istasyonun bir yıl süre ile asli faaliyetini gerçekleştiremeyecek olması anlamına geleceği unutulmamalıdır. Tüm bu hususlar dikkate alındığında, bayiye know-how devredildiğine yönelik olarak bildirim formunda genel bir açıklama yapılmak suretiyle, bildirim konusu sözleşmede anlaşma sonrası döneme ilişkin olarak 1 yıllık rekabet etmememe yükümlülüğü getirilmesi, 2002/2 sayılı Tebliğ'in öngördüğü muafiyet koşulları ile bağdaşmamaktadır. Bu nedenle bildirim konusu sözleşmenin 22. maddesinde anlaşma sonrasındaki 1 yıllık süre için bayi üzerine getirilen rekabet

etmeme yükümlülüğünün 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyeti kapsamı dışında olduğu değerlendirilmektedir.

H.4.3. Bireysel Muafiyet İncelemesi

(a) Malların üretim ve dağıtım ile hizmetlerin sunulmasında yeni gelişme ve iyileştirmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmenin sağlanması

250 Bu koşulun sağlandığının kabulü için üretimin ve dağıtımın iyileştirilmesi, teknik ve ekonomik gelişmenin artması ve bunun net pozitif etkilerle sonuçlanması; etkinlik artışının nesnel olarak gösterilebilmesi gerekmektedir.

260 Mevzuatın uygulanması konusundaki ATAD içtihadı, taraflara özgü olan, yani öznel sayılabilecek ekonomik faydaların kabul edilemeyeceğini gösterdiğinden, Bu noktada, mevzuatın uygulanması konusundaki ATAD içtihadı, taraflara özgü olan, yani öznel sayılabilecek ekonomik faydaların kabul edilemeyeceğini gösterdiğinden, Komisyon'un Uygulama Rehberi; ileri sürülen etkinlik artışının niteliği, anlaşma ile etkinlik artışı arasındaki bağlantı, iddia edilen etkinlik artışının büyüklüğü ve gerçekleşme olasılığı, bunun nasıl ve ne zaman ortaya çıkacağı ve etkinlik artışına ulaşmanın maliyeti konularında ikna edici açıklamaların bulunması gerektiğini belirtmektedir.¹

Benzer şekilde Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz'un 110. paragrafında da *"Bu etkinliklerin gerçekleştirilmiş olması ve net pozitif etkilere yol açması gereklidir. Bedavacılıktan kaçınma gibi spekülatif iddialar veya maliyetlerden tasarruf sağlama gibi genel açıklamalar kabul edilemez. Sadece pazar gücünden veya rekabeti bozucu davranıştan kaynaklanan maliyet avantajları kabul edilemez"* ifadeleri bulunmaktadır.

270 Shell&Turcas tarafından muafiyetin bu koşulu bakımından yapılan savunmada; dağıtım şirketleri tarafından işletilen istasyonların hem idari ilişkileri yönetme hem de istasyonu etkin bir şekilde çalıştırma bakımından başarılı olamadıkları, Shell&Turcas'ın asıl hedefinin ülke genelinde örgütlenmiş modern bir dağıtım ağı oluşturmak olduğu, bayilere maddi destek sağlanarak piyasa koşullarında kendi rakipleriyle daha güçlü bir biçimde rekabet etme imkanı verildiği, bu anlaşmaların sağladığı bir diğer faydanın ürün tedarikinde devamlılık sağlamak olduğu, dağıtıcıların bayilere yaptıkları yatırımların ekonomik etkinlik yarattığı belirtilmiştir.

280 İnceleme konusu ürünün özelliği ile dağıtım ve perakende satış noktalarındaki standardizasyon dikkate alındığında, akaryakıt dağıtım anlaşmalarının, bireysel muafiyetin ilk koşulu olan yeni ürün veya üretim tekniklerinin bulunması ve geliştirilmesi bakımından uygun bir zemin teşkil etmediğini vurgulamak gerekmektedir. Bununla birlikte daha önce üzerinde akaryakıt bayilik faaliyeti yapılmamış arsa/arazi üzerinde kurulmuş olan yeni istasyonlar bakımından, yeni arazilerin değerlendirilerek istihdam ve katma değer yaratan birer tesis haline gelmesi, bunun ekonomiye olan pozitif etkileri, ilk kez yapılan yatırımların yüksekliği nedeniyle geri dönüş sürelerinin uzunluğu gibi hususlar göz önünde bulundurulduğunda, bu istasyonlar bakımından yapılan dikey anlaşmaların muafiyetin ilk şartını sağladığı Rekabet Kurulunun birçok kararında kabul edilmiştir. Ancak, bildirim konusu istasyon bakımından bildirim formunda sayılan gerekçeler, dikey anlaşmaların bilinen, genel mahiyetli yaralarını tekrar etmekten öteye geçememekle birlikte, Shell&Turcas'ın taşınmazı, intifa hakkı süresince kendisiyle çalışacağı saikiyle bayiye satması hususunun muafiyetin ilk koşulunda aranan ekonomik etkinliği ne şekilde sağlayacağı yeterince açıklanamamıştır. Bu nedenle, 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde sayılan koşulun 290 sağlandığının kabul edilmesi mümkün değildir.

¹ Sanlı, K.C., Rekabet Hukuku ve Dikey Anlaşmalar, İstanbul 2009 s. 65 (Rekabet Hukuku ABD ve Avrupa Birliği Hukuku Işığında Dikey Anlaşmaların İktisadi Analizi-Ali Ilıcak)

Ayrıca mevcut anlaşmanın intifa süresince uygulanması ile 1923 yılından beri Türkiye’de faaliyet gösteren Shell&Turcas’ın modern bir dağıtım ağına kavuşacağı ve bu sayede sayılan diğer etkinliklerin ortaya çıkacağı, gerçekçi bir savunma olmaktan uzaktır.

Bir anlaşmanın 4054 sayılı Kanun’un 5 inci maddesi anlamında muafiyet alabilmesi için söz konusu maddede sayılan şartların tamamını sağlaması gerekirken yukarıda açıklandığı üzere maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde sayılan muafiyetin ilk şartı sağlanmadığından başvuru konusu dikey anlaşmaya bireysel muafiyet verilemeyeceği kanaatine varılmıştır. Buna karşın sonucu değiştirmemekle birlikte aşağıda muafiyetin diğer şartları bakımından da değerlendirmeler yapılmıştır.

(b) Tüketicinin bundan yarar sağlaması

4054 sayılı Kanun’un 4. maddesi anlamında rekabeti sınırlayıcı etkileri olan bir anlaşmanın muafiyet alabilmesi için, tüketicinin ekonomik gelişmeden yarar sağlaması, ortaya çıkacak faydadan tüketicinin adil bir pay alması bir diğer koşuldur. Tüketicieye yansıtacak yararlar kapsamında; fiyatlarda sağlanacak düşüş, kalitenin ve ürün çeşitliliğinin artırılması, mal veya hizmet arzında devamlılığın sağlanması gibi hususlar sayılabilir.

Shell&Turcas tarafından, bu madde bakımından yapılan savunmada, yapılan yatırımlar sayesinde bayinin finansal durumunun iyileşeceği ve yatırımlar bayiyi ayakta tutacağı için tüketicinin hizmet alacağı nokta sayısının azalmamasına sağlayacağı ve istasyonların hizmet kalitesini artıracığı belirtilmiş; başvurunun esasını dağıtım firmasınınca istasyona yapılan yatırımlar oluşturmaya da muafiyet şartları bakımından açıklama yapılırken akaryakıt sektöründe yaygın olarak bilinen dağıtım firmalarınınca bayilere yapılan yatırımlar ve sağlanan maddi destek gerekçe gösterilmiştir.

Ancak bu hususlar yine dikey anlaşmaların bilinen ve genel olarak varlığı kabul edilen faydaları olmakla birlikte, bir bayinin finansal güçlüklerden dolayı piyasadan çıkacak olmasının önüne geçmek amacıyla ilgili anlaşmaya muafiyet tanınması, muafiyet rejimi ile korunması gereken bir menfaat değildir.

(c) İlgili pazarın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkmaması

Muafiyet kararı verilebilmesinde aranan bu olumsuz koşul gereğince, muafiyete konu anlaşma ilgili piyasanın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkmasına neden olmamalı, başka bir deyişle sağlanan ekonomik gelişme veya fayda ile tüketicinin bundan yarar sağlaması, rekabetin ortadan kaldırılması ile ulaşılan sonuçlar olmamalıdır. Bu değerlendirme yapılırken dikkate alınması gereken başlıca hususlar; pazarda hâlihazırda giriş engellerinin olup olmadığı, hâkim durumda olan bir teşebbüsün bulunup bulunmadığı, dikey anlaşmalar aracılığıyla giriş engeli yaratılıp yaratılmadığı, tüketici tercihlerinin ne ölçüde kısıtlandığı ve pazarın yapısı olarak sıralanabilir.

Esasen akaryakıt dağıtım lisansı alabilmek için pazarda önemli bir hukuki giriş engeli bulunmamaktadır. Bu nedenle hâlihazırda çok sayıda dağıtım firmasının sektörde faaliyet gösterdiği söylenebilir. Akaryakıt dağıtım piyasasında 1994 yılında 10 adet şirket faaliyet gösterirken 2009 yılı itibarıyla 53 lisanslı dağıtım şirketi bulunmaktadır. Akaryakıt ürünlerinin tüketiciyle bulunduğu bayiler bakımından ise 5015 sayılı Kanun’da belirtilen kilometre tahdidi ve istasyon ruhsatı alabilecek arsa bulma zorluğu, kısmi giriş engelleri olarak değerlendirilebilir.

EPDK’nın, pazar paylarına ilişkin verilerine göre en büyük 5 dağıtıcı şirketin, pazarın yaklaşık %80’ine; en büyük 10 dağıtıcı şirketin ise, pazarın yaklaşık %90’ına sahip olduğu görülmektedir. Teşebbüslerin pazar paylarına bakıldığında, herhangi bir teşebbüsün hakim durumda olduğunu söylemenin mümkün olmadığı ilgili ürün

340 pazarında, yaklaşık %26'lık oranla en yüksek pazar payına sahip teşebbüsün Petrol Ofisi A.Ş. olduğu, onu sırasıyla yine yaklaşık %21 ile Shell&Turcas A.Ş., %16 oranla Opet Petrolcülük A.Ş. ve %12 ile BP Petrolleri A.Ş.'nin takip ettiği görülmektedir.

Pazara ilişkin bu genel istatistiksel verilerin ötesinde, ilgili pazarın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkıp kalkmadığına ilişkin değerlendirmelerde; dikey anlaşmalardaki rekabet kısıtlamalarının, teşebbüslerin bu kısıtlamaları stratejik bir şekilde piyasaya girişleri kapatmak için kullanma olasılığı çerçevesinde ele alınması ve benzer anlaşmaların pazarda yaratacağı kümülatif etkiye bakılması gerekmektedir. Rekabet Kurulu konuyla ilgili almış olduğu pek çok kararda piyasa kapama etkisinin ve bu bağlamda muafiyet talep edilen türden anlaşmaların pazardaki yarattığı-yaratacağı 350 kümülatif etkinin önemine dikkat çekmiştir.

Diğer yandan, dikey anlaşmaların ekonomiye ve tüketiciye sağlayacağı yararlar ile ilgili pazardaki rekabetçi yapı üzerinde yaratması muhtemel zararlar arasında makul bir denge kurmayı hedefleyen 2002/2 sayılı Tebliğ, bu tür anlaşmaların rekabet yasağına ilişkin hükümlerinin beş yılı aşmamak kaydıyla muafiyetten yararlanabileceğini düzenlemektedir.

Shell&Turcas tarafından sunulan bildirim formunda, Shell&Turcas'ın ilgili ürün pazarındaki payının ortalama %24 seviyesinde olduğu; önde gelen rakiplerin pazar paylarının birbirine yakın ve bu teşebbüsler arasında büyük bir rekabet bulunduğu; pazarda toplam istasyon sayısının 12701 olduğu, söz konusu istasyonlar içerisinde 360 Shell&Turcas bayisi olanların oranının %9'a tekabül ettiği, bildirim ekinde sadece 1 bayi bakımında muafiyet talep edildiği, bu nedenle pazar kapama etkisinin olmayacağı ve pazarda rekabetin ortadan kalkmayacağı belirtilmiştir.

Yine söz konusu bildirim formunda, Avrupa Ekonomik Alanı Anlaşması (AEAA)'nın 53. maddesinin; AB Kurucu Anlaşması'nın 101. ve 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi ile tıpatıp aynı olduğu, ancak gerek mevzuatından gerekse ülkemiz mevzuatından farklı olarak, bu anlaşma uyarınca yürürlüğe konulan münhasır dikey anlaşmalara ilişkin 1983/84 sayılı Tebliğ'de bu tür dağıtım anlaşmalarına 10 yıl süre ile izin verilebildiği belirtildikten sonra; Hydro Texaco ile bir bayisi arasında akdedilen 10 yıl süreli ancak dağıtıcı tarafından tek taraflı olarak 5 yıl daha uzatma opsiyonlu dikey anlaşmaya ilişkin olarak Norveç'in bir yerel mahkemesinin ön sorusu üzerine Avrupa Ekonomik Alanı Birliği Yüksek Mahkemesince verilen kararda, 10 + 5 yıllık sözleşmenin yalnızca dağıtıcıya sözleşmeyi sona erdirmeye hakkı tanındığı için muafiyetten yararlanamadığına karar verildikten sonra; söz konusu sözleşmelerin Hydra Texaco'nun bütün sözleşmeleri içindeki payının çok sınırlı bir yer tutması ve dolayısıyla pazardaki toplu kapama etkisine önemli bir katkısı olmadığı için sözleşmelerin AEAA'nın 53. maddesine aykırı olmadığı sonucuna varıldığı belirtilmiştir.

Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz'un 116. paragrafında, *"Tebliğ'de tek marka sınırlamaları (rekabet etmeme yükümlülüğü, miktar zorlaması gibi) sağlayıcının pazar payının %40'ın altında olduğu ve anılan sınırlamanın beş yılı aşmadığı durumda muaf tutulmaktadır. Pazar payının %40'ın veya zaman sınırının beş yılın üzerinde olduğu hallerde bireysel değerlendirmeler için aşağıdaki hususlar dikkate alınmalıdır"* ifadesi yer aldıktan sonra, Kılavuzun devamında sağlayıcının bağlı pazar payı ve rekabet etmeme yükümlülüğünün süresi arttıkça pazarın kapanmasının o oranda artacağı ve ilgili pazarda sağlayıcılar önemli sayıda alıcıyla bu yönde anlaşmalar yapmış ise pazarın potansiyel rakiplere kapatılabileceği açıklamalarına yer verilmiştir.

Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuzun 119. paragrafı ise şu şekildedir:

"Sağlayıcının pazar gücü değerlendirilirken "rakiplerin pazardaki konumu" da önemlidir. Rakipler yeterince çok ve güçlü ise sağlayıcının uyguladığı tek marka anlaşmasından hissedilir derecede rekabeti bozucu etkiler beklenmez. Pazar kapama etkisi, rakip

390 *teşebbüslerin tek marka anlaşmasını uygulayan sağlayıcıdan önemli ölçüde küçük olduğu hallerde ortaya çıkabilecektir. Rakipler birbirine benzer büyüklükte ve benzer çekicilikte ürünler sunuyorsa pazarın rakiplere kapatılması söz konusu olmayabilecektir. Ancak ilgili pazarda sağlayıcılar önemli sayıda alıcıyla bu yönde anlaşmalar yapmış ise, pazar potansiyel rakiplere kapatılabilir. Birikimli etki olarak da adlandırılan bu durum aynı zamanda sağlayıcılar arasında rekabeti sınırlayıcı işbirliğine (collusion) de yol açabilir. Şayet sağlayıcılar Tebliğ kapsamında iseler bu yöndeki birikimli etkiyi ortadan kaldırmak için muafiyetin geri alınması gerekebilir. Bir sağlayıcının bağlı pazar payı % 5'ten az ise, anılan sağlayıcının birikimli kapama etkisine önemli bir katkıda bulunmadığı kabul edilebilir.”*

400 Söz konusu Kılavuz'un 49. paragrafında ise şu açıklamalar bulunmaktadır:

“...Pazarda faaliyet gösteren pek çok sağlayıcının dağıtım organizasyonlarını benzer kısıtlamaları kullanarak birbirlerine paralel biçimde düzenlemeleri, dikey kısıtlamaların olumsuz etkilerini artırıcı etkiye sahiptir. Bu durum birikimli etki olarak da tanımlanmakta olup, muafiyetin geri alınması, birikimli etkiden kaynaklanabilecek rekabet sorunları nedeniyle de gündeme gelebilecektir. İlgili pazara girişler ve ilgili pazardaki rekabet, birbiriyle rekabet halindeki sağlayıcılar veya alıcılar tarafından uygulanan benzer nitelikteki dikey anlaşmaların oluşturduğu paralel ağlar tarafından önemli ölçüde engellenmekte ise Kanun'un 5. maddesindeki muafiyet şartlarının gerçekleşmesi mümkün değildir.”

410 2002/2 sayılı Tebliğ'in 6. maddesinde de şu düzenleme yer almaktadır:

“Benzer nitelikteki dikey sınırlamaların oluşturduğu paralel ağlar ilgili pazarın %50'sinden fazlasını kapsıyorsa, Rekabet Kurulu, ayrıca çıkaracağı bir tebliğ ile ilgili pazarda belirli sınırlamaları içeren dikey anlaşmaları bu Tebliğ'in sağladığı muafiyetin dışına çıkarabilir.”

Yukarıda yer verilen açıklamalar çerçevesinde bireysel muafiyete ilişkin değerlendirmelerde dikkate alınması gereken başlıca unsurların ilgili sağlayıcının pazar payı, sağlayıcının münhasır dikey anlaşmalar aracılığıyla sahip olduğu bağlı pazar payı oranı ve benzer nitelikteki dikey kısıtlamalar içeren anlaşmaların oluşturduğu paralel ağların oranı olduğu görülmektedir.

420 Bununla birlikte bildirim konu anlaşmaya ilişkin değerlendirmede şu hususa özellikle dikkat etmek gerektiği düşünülmektedir: Bireysel muafiyet tanınmasına ilişkin Rekabet Kurulu kararlarının, benzer nitelikteki diğer işlemler bakımından da emsal teşkil edebileceği dikkate alındığında, söz konusu anlaşmalar nedeniyle oluşacak muhtemel kümülatif pazar kapama etkisinin belirlenmesinde yalnızca ilgili tarafların pazar payına ve ilgili sağlayıcının (dağıtım şirketinin) muafiyet talep edilen anlaşmalarının toplam pazar içindeki oranına dayalı bir yaklaşım yeterli olmayıp; muafiyet tanınan anlaşmanın niteliği ve pazarda yaygın olarak uygulanan diğer anlaşmalar içerisindeki yerinin iyi tespit edilmesi ve diğer sağlayıcılar tarafından uygulanan benzer nitelikteki anlaşmalarla birlikte ele alınması gerekmektedir.

430 Bu noktada, pazar payı ölçütü dışarıda bırakıldığında, akaryakıt ürünlerinin istasyonlar marifetiyle satışında, gerek yerleşik teamüller gerekse ilgili mevzuat nedeniyle, benzer nitelikteki dikey sınırlamalar içeren anlaşmaların oluşturduğu paralel ağların, *ilgili pazarın %100'ünü* kapsadığını vurgulamak gerekmektedir. Yani ilgili pazarda yer alan dağıtıcı teşebbüslerin *tamamının* istasyonlu bayileri ile yapmış oldukları *bütün* dikey anlaşmalar tek marka sınırlaması içermekte ve bu bakımdan, bayiler üzerine dağıtıcılar tarafından arz edilen mallar ile rekabet etmeme yükümlülüğü getirmektedir. Bunun yanında, yukarıda da ifade edildiği üzere Shell&Turcas ile Atalay arasındaki dikey ilişkinin, sektörde yaygın olarak uygulanan tipik “malik-işletici ile dağıtım firması arasında kurulan dikey anlaşma” türünden farklılık arz etmediği görülmektedir. Bu

440 nedenle, mevcut hukuksal durum da dikkate alındığında, muafiyet talebine konu olan anlaşmayla benzer nitelikteki dikey kısıtlamalar içeren anlaşmalardan kaynaklanan kümülatif etkinin %100'e kadar çıkabileceği görülmektedir.

Başvuru konusu dikey anlaşmanın süresinin, ilgili pazardaki rekabetçi yapı üzerine mevcut ve/veya muhtemel etkilerine de ayrıca değinmekte fayda görülmektedir. Dikey Anlaşmalara İlişkin Kılavuz'un 118. paragrafında konuyla ilgili olarak şu açıklamalar bulunmaktadır:

450 *“Sağlayıcının pazardaki konumu yanında uygulanan rekabet etmeme yükümlülüğünün kapsamı ve süresi de anılan değerlendirmede çok önem kazanmaktadır. Sağlayıcının satışlarının tek marka anlaşmasından kaynaklanan kısmı arttıkça, eş deyişle bağlı pazar payı arttıkça, pazarda kapama riski de artacaktır. Benzer şekilde rekabet etmeme yükümlülüğünün süresi arttıkça pazarın kapanması o oranda artacaktır. Hakim durumda olmayan teşebbüsler tarafından yapılan ve rekabet etmeme yükümlülüğünün süresi bir yıldan az olan anlaşmaların, genel olarak hissedilir derecede rekabeti bozma etkisi olmadığı kabul edilir. Hakim durumda olmayan teşebbüslerin bir ila beş yıl arasındaki rekabet etmeme yükümlülüğü içeren anlaşmalarının muafiyet alabilmeleri bu anlaşmaların rekabeti azaltıcı ve artırıcı etkilerinin dengelenmesine bağlıdır. Öte yandan beş yılı aşan bu yöndeki anlaşmalar birçok yatırım türü için ileri sürülen etkinliklere ulaşmak için gerekli görülmez veya bu etkinlikler pazar kapama etkisini dengelemeye yeterli değildir.”*

460 Yine aynı Kılavuz'un 128. paragrafında şu ifadelere yer verilmiştir:

“Bazı sektörlerde tek bir yerde birden fazla marka satmak zor ya da hukuken imkansız⁸ olabilir, bu durumda pazar kapama etkisi sözleşme süreleri sınırlandırılarak hafifletilebilir.”

Shell&Turcas tarafından gönderilen bildirim formu ekinde sunulan dikey anlaşma 20 yıl süreyle uygulanmak üzere akdedilmiştir. Oysa Kılavuz'un ilgili bölümünde de açıkça belirtildiği üzere, dikey anlaşmalardaki rekabet etmeme yükümlülüklerine ya da bu yükümlülüklerin anlaşmanın esaslı bir unsuru olduğu hallerde bir bütün olarak ilgili anlaşmaya, 2002/2 sayılı Tebliğ ile getirilen beş yıllık sürenin üzerinde bir süre için muafiyet tanınması çoğu kez haklı görülememekte, anlaşma sonucu ortaya çıkan etkinlikler, süresi beş yılı aşan anlaşmaların yaratacağı pazar kapama etkisini dengelemeye yeterli olarak değerlendirilememektedir. Tek bir yerde birden fazla marka satmanın fiilen veya hukuken mümkün olmadığı durumlarda ise; pazar kapama etkisi ancak sözleşme süreleri sınırlandırılarak hafifletilebilir.

470 Bu açıklamaların sonunda özetle ifade etmek gerekirse, bildirim konu anlaşmanın ilgili pazarın önemli bir bölümünde rekabeti ortadan kaldıracak nitelikte anlaşma olduğu, bu nedenle 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer verilen koşulları taşımadığı kanaatine varılmıştır.

(d) Rekabetin (a) ve (b) bentlerindeki amaçların elde edilmesi için zorunlu olandan fazla sınırlandırılması

480 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesi uyarınca, ilgili piyasanın önemli bir kısmında rekabetin önemli ölçüde ortadan kaldırılmasına yol açmayacak olan bir anlaşmanın, tüketicilerin de faydasına olacak şekilde doğuracağı gelişme veya iyileşmelerin rekabeti daha az sınırlayıcı bir yol izlenerek elde edilmesi mümkünse, söz konusu anlaşmaya muafiyet tanınması mümkün değildir. Buna göre, sınırlama, anlaşmanın ardında yatan temel amaca uygun ve bunun gerçekleştirilmesi için gerekli olmalıdır.

⁸ Örneğin, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu ile bayilere tek marka satma zorunluluğu getirilmiştir. [orijinal dipnot]

10-57/1189-448

490 Buna karşın, yukarıda detaylı olarak açıklandığı üzere, bildirim konusu anlaşmaya muafiyet tanınması halinde söz konusu anlaşmanın, anlaşma taraflarına özgü ve öznel sayılabilecek ekonomik faydalar dışında 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi anlamında herhangi bir etkinlik sağlayacak nitelikte olmadığı ve (b) bendi anlamında önemli ölçüde tüketici yararı sağlamadığı gibi; ilgili pazarın önemli bir bölümünde de rekabetin ortadan kaldırılmasına neden olacak nitelikte olduğu değerlendirilmektedir. Söz konusu anlaşmanın ileri sürülen olumlu sonuçların alınabilmesi için Tebliğ ile getirilen 5 yıllık genel muafiyet süresi yeterli olup; bunu aşan sürelerin rekabetin gereğinden fazla sınırlandırılması sonucunu ortaya çıkardığı görülmektedir.

Bunun yanında bildirim konu anlaşmada anlaşma sonrası döneme ilişkin olarak bayiye getirilen rekabet etmeme yükümlülüğünün de rekabeti gereğinden fazla kısıtlayıcı nitelikte olduğu, bu bakımdan söz konusu hükme de bireysel muafiyet tanınamayacağı değerlendirilmektedir.

500 Bu tespit ve değerlendirmeler neticesinde; Shell&Turcas ile Atalay arasında akdedilen dikey anlaşmanın 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinin birinci fıkrasında sayılan koşulları taşımadığı ve bu nedenle 2002/2 sayılı Tebliğ ile öngörülen sınırı aşan süreler için bireysel muafiyet tanınmasının mümkün olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

I. SONUÇ

Düzenlenen rapora ve incelenen dosya kapsamına göre;

1- Shell&Turcas Petrol A.Ş. ile Atalay Ticaret ve Sanayi Koll. Şti. arasında imzalanan akaryakıt bayilik sözleşmesi ile Shell&Turcas Petrol A.Ş. lehine tanınan intifa hakkından oluşan dikey anlaşma, 18.09.2005 tarihinden sonra akdedildiğinden; dikey anlaşmanın başlangıç tarihinden (12.12.2007) itibaren beş yıl süreyle 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlandığına, ancak söz konusu dikey anlaşmaya bireysel muafiyet tanınamayacağına,

2- Bildirim konusu bayilik sözleşmesinde yer alan, anlaşmanın sona ermesinden sonraki döneme ilişkin olarak alıcıya getirilen bir yıllık rekabet etmeme yükümlülüğüne ilişkin hükmün 2002/2 sayılı Tebliğ ile tanınan grup muafiyetinden yararlanmadığına, söz konusu hükme bireysel muafiyet de tanınamayacağına, bu nedenle sözleşme metninden çıkarılmasına,

OYBİRLİĞİ ile karar verilmiştir.